

"Amb l'encíclica, el Papa crida a un canvi d'estil de vida"

Experts de l'àmbit de la sostenibilitat parlen de la nova encíclica del Papa Francesc, 'Laudato si'. Un document pontifici que -com s'ha recordat- "no vol donar solucions concretes sinó convidar a la reflexió". Aquests comentaris van tenir lloc dins la sessió de treball amb periodistes organitzada per la Delegació de Mitjans de l'Arquebisbat de Barcelona del passat 2 de juliol.

02/07/2015

Enric Tufet, consultor especialitzat en gestió i economia verda, entén l'encíclica com un toc d'atenció, com si ens diguessin: "Senyors, ens estem passant de frenada". En aquest sentit, pensa que "la pitjor de les crítiques és el silenci, la indiferència".

I és que -com s'ha recordat a la sessió de treball- la sostenibilitat és molt més que la part mediambiental. Per la Sílvia Albareda, biòloga i docent, 'Laudato si' dóna una "visió integral de la sostenibilitat". "No hi ha dues crisis -una social i una altra mediambiental- el que diu Francesc és que hi ha una única crisi socio-ambiental. Per això, es requereix una aproximació interdisciplinària".

A l'hora de desgranar els continguts de l'encíclica, Patrícia de la Viesca -

técnica de l'administració i experta en contaminació de l'aire- ha parlat de força punts: gestió de residus, contaminació, accés a l'aigua potable, protecció de la biodiversitat, la degradació de la vida urbana i, també, de la contaminació mental que pot produir l'excés en el consum d'informació.

I quina és la solució? "Es necessita un canvi d'estil de vida", diu De la Viesca. "Consumir menys", apunta Albareda. I, davant la pregunta de si això implicaria tornar a les cavernes, Enric Tufet aclareix que "s'ha associat creixement amb consumisme. Potser existeix un altre creixement, més lligat a la solidaritat". Un altre cop la dimensió social unida a la ambiental.

En el fons, com van recordar els ponents, els camins que porten a la solució passen per incorporar l'ètica a la sostenibilitat, afegint-la les

dimensions clàssiques (social, econòmica i mediambiental). Sílvia Albareda va recordar que "la natura és un llibre, que s'ha de llegir. No som els amos, senzillament ens ha estat confiada perquè en tinguem cura".

A més, Sílvia Albareda, ha destacat que és important "visibilitzar les interconnexions i sortir de la visió reduccionista que no és capaç d'analitzar les conseqüències de les accions i passar a una visió global i planetària". "Ens hem de preguntar cadascú què podem fer", va dir De la Viesca. En la mateixa línia, Tufet oferia aquesta reflexió: "Des que ha començat la crisi ja no es parla tant d'ecologia, el mediambiental ja no és urgent. L'economia és important però està en un context".

Pot semblar un panorama un xic desolador. La Patrícia de la Viesca, per la seva banda, no ho veu així:

"Quan vaig llegir l'encíclica, la meva reacció va ser d'il·lusió". "Es un text realista i optimista", puntualitza.

Al llarg de la sessió de treball s'ha fet esment al caràcter col·legial -pel que fa a la seva elaboració- de 'Laudato si' i, també, a la seva voluntat de tocar la consciència de tothom i no només dels creients.

Els ponents van estar d'acord en què el seu impacte ja és un fet vista la recepció del document entre els activistes i organismes internacionals. Apuntaren que ja està incidint en l'organització de la cimera sobre el canvi climàtic del proper desembre a París, i que la seva influència anirà més enllà.

lenciclica-el-papa-crida-a-un-canvi-
destil-de-vida/ (03/04/2026)